

عنوان مقاله:

منظرسازی با استفاده از گونه های گیاهی بومی مقاوم به کم آبی و خشکی در شهرستان اردکان

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی جامعه و محیط زیست (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

اکرم بمانی خرائق - عضو هیئت علمی گروه محیط زیست، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه اردکان. یزد

زهره قضاوی - گروه دانشجوی کارشناسی ارشد محیط زیست، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه اردکان. یزد

خلاصه مقاله:

فرسایش خاک و کویری شدن از جمله فرایندهایی است که منابع آب و خاک را در فلات مرکزی ایران به شدت تهدید میکند. منظرسازی در اراضی تخریب یافته میتواند تأثیر شگرفی به کاهش فرسایش و تخریب اراضی داشته باشد. گیاهان به عنوان یکی از اجزای اساسی طرح های فضای سبز شهری محسوب میشوند. با توجه به وجود گروه های مختلف گونه های گیاهی و تفاوت های ساختاری گونه ها و نیازهای اکولوژیکی متفاوت، انتخاب مناسب ترین گونه برای یک موقعیت خاص در فضای سبز شهری نیازمند دانش کافی و جامع نگری میباشد. در این میان گیاهان بومی استفاده شده در طراحی، نقش مهمی در این فرایند و منظر خود پایدار به وجود آمده دارند، زیرا گیاهان بومی بخشی از تاریخ طبیعی منطقه اند. به طور کلی شناسایی و معرفی رستنی های یک منطقه و مطالعه تنوع گونه های گیاهی به عنوان بستر تحقیقات محیط زیستی اهمیت ویژه ای از جمله امکان دسترسی آسان و سریع به گونه های گیاهی خاص در محل و زمان معین، دارد. فضای سبزی که با گونه های بومی توسعه یابد، کمترین هزینه و بیشترین پایداری خواهد داشت. مسلمانا برای تعیین گونه های گیاهی برای کاشت در فضای سبز هر منطقه متناسب با تمام شرایط میکروکلیمایی و زراعی آن منطقه و با توجه به مقاومت گیاهان نسبت به عوامل نامساعد تصمیم گیری می شود و با توجه به تنوع شرایط زراعی و به خصوص کیفیت و کمیت آب و خاک در مناطق مختلف شهر اردکان بادر نظر گرفتن گونه های مناسب برای این فضا، نیز این مقوله باید لحاظ شود.

کلمات کلیدی:

منظر سازی، گیاهان بومی، مقاوم، خشکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/815767>

